

גליון

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת פינחס
תשפ"ג

גליון
י"ט

שעורים אין חנוך

פרשת בא, שנת תשפ"ג - וויליאמסבורג יע"א

• נישט דערשרעקן קינדער

עס קומט מיר שוין יא אויס אז איך קען זיך אוועקכאפן אינמיטן מיין פארנומענעם סדר היום, אראפ גנב'ענען א צען פופצן מינוט, צו מחזק זיין די מחנכים פון אונזערע מוסדות איז עס פאר מיר א גרויסע זכיה און שמחה.

אלטע זכרונות...

ברוך השם אז מיר האבן שוין מוסדות אין וויליאמסבורג, אין שטעטל און אין ירושלים. פאריגע וואך בין איך געווען אין ירושלים, איך בין געגאנגען באזוכן אונזערע מוסדות; וואס זאל איך איך זאגן, איך בין זייער זייער נתפעל געווארן. עס האט מיר צוריק געברענגט צו אלטע זכרונות, ווי אזוי מיר האבן געעפנט די בית פיגא אין וויליאמסבורג. עס האט אויסגעקוקט ממש די זעלבע, עס האט זיך אנגעהויבן אין א דירה אין א בעיסמענט, מיט צוויי לערערנס, די היינטיגע מנהלת און נאך א מיידל, און צוביסלעך שניידט מען שוין היינט די פירות ברוך השם, עס איז פון דעם געווארן אזא שיינע קהילה. בפרט די אלע וואס האבן געלערנט דא און זיי האבן שוין חתונה געהאט - זיי זענען אן ענין אחר לגמרי, יעדער מוטשעט זיך, יעדן דארף מען מחזק זיין, אבער אז מען באקומט א 'גוטע חינוך' איז עס גאר עפעס אנדערש.

די מיידל איז געדעמעדזשט געווארן

איך וויל היינט רעדן פון אן ענין, איך מיין אז איך האב שוין אמאל גערעדט דערפון, פון דעסט וועגן וויל איך דאס נאכאמאל מחזק זיין. פארגאנגענע זומער זענען געקומען צו מיר א משפחה, פרישע מקורבים, [וואס הייסט פרישע מקורבים? שטילערהייט זענען זיי שוין לאנג מקורב, פאר לאנגע יארן הערן שוין זיי אויס די שיעורים אויפ'ן האטליין שטילערהייט, יעצט זענען פרישע מקורבים אפגענערהייט; דער מאן האט אנגעהויבן קומען צו די ליל שישי שיעורים און די פרוי קומט צו די פרויען צוזאמקומען]. זיי האבן זייער געוויינט, זיי דערציילן מיר אז זייער

פון אירע חבר'טעס פון שולע, ווי זיי האבן דערנידערט אנדערע מיידלעך, און היינט האבן זיי א ביטער לעבן לא עלינו, און א טייל פון זיי זענען היינט גרושות השם ישמרינו.

דערציילט פאר די קינדער אז דאס לעבן ענדיגט זיך נישט דאס יאר, יעצט איז נאר די פארשפיז, באלד גייט מען חתונה האבן, און אויב האסטו אכטונג געגעבן אויך אנדערע מיידלעך'ס געפילו, וועט מען אכטונג געבן אויך זיינע געפילו.

רעדט צו די קינדער, לייגט עס אריין מיט א געשמאק.

אויך זאלט איר רעדן צו די קינדער פון דאס גרויסקייט פון 'פיבוד אב ואם'.

עס איז מורא'דיג חשוב צו לערנען מיט אידישע קינדער; דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט וויסן וואס אייער חשיבות איז, און איר זאלט האבן אסאך הצלחה. ■

• נישט דערשרעקן קינדער

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין וויליאמסבורג יע"א, דאנערשטאג פרשת בא, שנת תשפ"ג לפרט קטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

איך טראכט אלץ אז איך בין נישט גערעכט, איך וואלט געדארפט געבן מער חיוק פאר מלמדים, אבער איך קום פשוט נישט אן, איך זוף צו בארגן צייט... איך פרגע אלץ די בחורים און אינגעלייט ווער עס קען מיר בארגן א שעה, צוויי, דריי, ווען איך זע א בחור קומט און גייט, ער האט נישט וואס צו טון, זאג איך אים: "אפשר בארגסטו מיר צען מינוט?". ... אין די צען מינוט קען איך אפשר ארויס געבן א פרוש אויף נאך א תורה פון ליקוטי מוה"ר, אדער שרייבן נאך אביסל פונעם פירוש אויף זהר הקדוש. אבער אז

מיט'ן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממש'דיג דעם לעצטן חלק פונעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, דאנערשטאג פרשת ויחי, שנת תשפ"ג לפרט קטן.

אויפבויען קינדער

א בחור איז צוגעקומען צו מיר, איך האב געזען ווי ער שעמט זיך צו קוקן צו מיר אין פנים, און ער געבט מיר איבער א בריוועלע, איך עפן דעם בריוו שטייט דארט אזוי: "ראש ישיבה געב מיר חיוק, איך דארף חיוק אויך נישט רייכערן שבת"; איך טראכט צו מיר: 'וואס?! דו דארפסט חיוק אויך נישט רייכערן אום שבת? דו גייסט דאך אנגעטון מיט די שמונה בגדים, קוקסט אויס צו זיין די חשוב'סטער בחור!' זאג איך אים: "זאלסט וויסן, דו קענסט פון יעצט אנהייבן היטן שבת, דו קענסט יא; דו קענסט היטן שבת; דער אייבערשטער האט דיה ליב", פרגעט ער מיר: "וואס הייסט, איך בין נישט דער ערנסטער מענטש אויף די וועלט?!" זאג איך אים: "ניין! ווייל דו ווילסט כאטש זיין גוט, ווען דו ווילסט ווען נישט זיין גוט, וואלסטו דאך נישט צוגעקומען מיר בעטן חיוק".

יעצט איז נאר די פארשפיז

מען דארף אויפבויען קינדער, פסדר חז"ן מיט זיי די ווערטער: "דו קענסט יא, און אז דו האסט געמאכט א טעות קענסטו פאררעכטן, מען קען תשובה טון".

דער ראש ישיבה שליט"א האט געבעטן די לערערנס: רעדט צו אייערע תלמידות פון גוטע מדות; דערציילט זיי מעשיות וואס איר געדענקט פון אלס קינד, פון מיידלעך וואס האבן זיך גרויס געהאלטן און געטשעפעט אנדערע מיידלעך, דערנאך האבן זיי געליטן אין לעבן. מיין מאמע שתח' פלעגט מיר אלץ ביים פיסערן נאכטמאל דערציילן מעשיות

• נישט דערשרעקן קינדער

דיסציפלין, מען מוז אויסלערנען דיסציפלין, מען מוז אריין ברענגען אין קינדער דרך ארץ, און איה קוק ארויף א מלמד און א לערערין וואס קען אריין ברענגען דרך ארץ, און ווען א מלמד קומט מיר זאגן אז די קינדער זענען צעלאזט, ווייס איה אז עס האט גארנישט צו טון מיט די קינדער, (עס האט איה גארנישט מיט'ן מלמד, קען זיין אז ער איז נישט געאייגנט צו זיין מלמד), א מלמד דארף קענען אנוועק שטעלן א טון אין פתח, און אויב ער קען נישט, זאל ער נעמען הילף פון אפיס.

דיסציפלין איז פון די יסודות אין אידישקייט, ביי די הייליגע תלמידי בעל שם טוב איז געווען זייער א שטארקע דיסציפלין. מוהרא"ש דערציילט, דער הייליגער מגיד פון מעזריטש זכותו יגן עלינו איז געבער געווען געלעמט אויף איין פוס לא עלינו, ער איז געגאנגען מיט שטעקענעס, ווען די תלמידים האבן נאר געהערט דעם קול פון די שטעקענעס פון דערווייטנס האט שוין יעדער זיך אנוועק געשטעלט אויף זיין פלאץ, מען האט זיך נישט גערירט פון פלאץ.

די איינציגסטע פלאץ וואו איה האב דאס אויך געזען, איז געווען ביי מוהרא"ש, יעדן דאנערשטאג נאכט ווען מען האט נאר געהערט דעם קול ווי מוהרא"ש קומט אראפ די טרעפ, האט זיך יעדער גלייך אנוועק געשטעלט אויף זיין פלאץ, עס איז געווען א מורא'דיגע דרך ארץ.

נאר אויב איז דא דרך ארץ קען מען מקבל זיין, דערפאר מוז מען אויסלערנען פאר קינדער דרך ארץ, אבער מען קען נישט דערשרעקן. ■

דארט פיל מיט מאשינען און פייפס (רערו), עס ברענט דארט א פייער, מיין לויפן דארט ארום, עס איז פול מיט מיז שמוץ, קיינער האט נישט קיין הנאה צו זיין אין אזא שטוב, אפער מרה שחורה'דיגע מענטשן גלייכן אהין צו גיין.

דאס איז נישט דיסציפלין

זייט דעמאלט האט דאס קינד געכאפט א שוויגעניש, זי איז אריין אין א פחד, אין א פארמאכטקייט. עס איז טאקע געלונגען פאר די לערערין צו מאכן סדר אין קלאס, אבער דאס איז נישט דיסציפלין, דאס איז 'פארמאכן די קינדער', עס איז שוין אריבער דריי יאר און דאס קינד איז געשעדיגט אין מח!

די מאמע האט געוויינט צו מיר אז זי האט מורא, אפער איז עס איר שולד, אז זי איז נישט קיין גוטע מאמע, זי שפירט אז ווי זי אליינס דארף שוין נעמען בארואיגונג מעדעצינען, האב איה איר געזאגט: דאס קומט פון דעם יצר הרע, ער קומט אלץ צום מענטש אים צו צעברעכן אז 'איה בין שולדיג', דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט זייער אכטונג צו געבן פון די סארט מחשבות, מען קען נישט טראכטן פונעם עבר, וואס עס איז געווען, מען קען נאר טראכטן 'ווי אזוי איה קען זיין א גוטע מאמע פון יעצט', 'ווי אזוי איה קען זיין א גוטע לערערין פון יעצט', מען טאר זיך נישט אנהייבן אויפצוועסן דאס געזונט מיט אלטע מעשיות.

דיסציפלין איז פון די יסודות אין אידישקייט

וואס וויל איה ארויס ברענגען מיט די מעשה? איה פארלאנג פון אלע תלמידים און לערערנס ביי אונז אין די מוסד אויסצולערנען

קליינע טאכטער גייט אין א גרויסע מוסד אין בארא פארק, זייט דריי יאר צוריק איז די מיידל ממש געדעמעדזש'ט געווארן [אין אידיש מיינט דאס: קאליע געווארן; איה זאג איבער אלע ווערטער אין בלויז אידיש, ווייל עס איז מיר וויכטיג אז די מחנכים פון ירושלים זאלן אויך קענען מיטהאלטן די שיעורים אין חינוך], נישט 'ברוחניות', נאר עפעס איז געשען מיט איר מח.

אין א טונקעלע בוילער רום

די עלטערן האבן נישט געוואוסט ווי אזוי דאס איז געשען, ווייל קינדער דערציילן דאך נישט אלעס וואס איז געווען אין שולע, און יעצט זענען זיי געוואויר געווארן די מעשה, אז יענע לערערין האט געוואלט אויסלערנען פאר איר טאכטער דרך ארץ, האט זי איר אריין גענומען אין א טונקעלע בוילער רום, און איר דערשראקן אז זי גייט באקומען גיהנום!

איה וועל מסביר זיין פאר די ירושלים'ע מחנכים וואס א 'בוילער רום' איז; עס איז א שטוב וואס איז געווענליך נישט צוגעענדיגט שיין, דארט ליגן מאשינען און רערן וואס הייצן אן די קאלטע וואסער, אין אמעריקע איז דא אין יעדע בנן אזא שטיבל, אין ירושלים ארבעט עס אנדערש, עס ליגט א פאס וואסער אויפן דאך און עס הייצט זיך דורך די זון (מען רופט עס 'דוד שמש').

אפילו ווען די בוילער רום וואלט געהאט לעקטער - איז דאס אויך שרעקעדיג פאר קינדער, ווער רעדט נאך אן לעקטער?! קינדער האבן זייער מורא פון דעם שטוב, מען זעט

חיזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

• נישט אראפ קלאפן א קינד

נאכאמאל: "דו וועסט נישט חתונה האבן!" דו וועסט נישט קענען חתונה האבן!" "דו וועסט נישט קענען חתונה האבן!"

זי געבט אויס אירע גערון אויפ'ן קינד

וואס טוט זי יעצט? זי איז נישט מחנה דעם קינד, זי געבט פשוט אויס אירע גערון אויפ'ן קינד, וויבאלד עס באדערשט איר אז דאס קינד איז נישט צוזאמגענומען, געבט זי אויס איר אנגעצויגנקייט אויף דעם קינד. וואס געשעט דערפון? דאס קינד גייט יעצט האבן צוויי פראבלעמען, סיי אז זי איז נישט צוזאמגענומען, און סיי דורך דעם וואס זי הערט פון די מאמע טויזנט מאל, צען טויזנט מאל, צוואנציג טויזנט מאל: "דו וועסט נישט קענען חתונה האבן!" "דו וועסט נישט קענען פירן א שטוב!" האט איר צעבראכן דעם קינד, איר האט אנוועק גענומען פונעם קינד איר זיכערקייט, בשעת דאס קינד בלייבט נאכאלץ מיט איר פראבלעם פון נישט זיין צוזאמגענומען.

צו גיין אנגעטון וכי' וכי', איז נישט אראפ קלאפן דעם קינד.

איה וועל געבן עטליכע ביישפילן, און איה האף אז אלע עלטערן וועלן עס נעמען פאר זייער מצב, פאר זייער זאך וואס זיי זענען מחנה, אכטונג צו געבן נישט צו צעקלאפן דעם קינד און נישט וויי טון דעם קינד.

מחנה צו זיין צוזאמגענומען

צום ביישפיל, עלטערן וואס ווילן מחנה זיין א קינד זי זאל זיין צוזאמגענומען; די מאמע פרעגט דאס קינד: "וואו איז דיין קלייד?" זאגט זי: "איה ווייס נישט". "וואו איז דיין שוץ?" זאגט זי: "איה ווייס נישט", און די מאמע הייבט אן שרייען אויפ'ן קינד: "וואס הייסט דו ווייסט נישט?! אז דו וועסט אזוי לעבן וועסטו נישט קענען חתונה האבן, קיינער וועט זיך נישט דארפן, דו וועסט נישט קענען האבן א שטוב!" די מאמע האקט אין קאפ איינמאל און

א גוטן אנווענט אלע טייערע השו"ב'ע עלטערן וואס זענען זיך צוזאמגעקומען צו די 'אסיפת ההורים', איבערצושמוצען מיט די מחנכים און תנהלה אלעס וואס מען קען מאכן בעסער פאר אונזערע קינדער.

איה וועל רעדן דא פון אפאר נקודות, און איה האף צום אייבערשטן אז מיינע ווערטער וועלן אריינגיין אין אייערע הערצער.

די ערשטע נקודה, "נישט אראפ קלאפן א קינד"

טייערע עלטערן: 'חינוך' איז די השו"ב'סטע זאך, די וויכטיגסטע זאך און הייליגסטע זאך וואס איז דא ביי אידישע קינדער, און די מאמעס זענען די וואס זענען מחנה, און גרייטן אן א דור פון אידישע קינדער וואס וועלן דינען דעם אייבערשטן.

אינעם פון די וויכטיגסטע זאכן וואס מען דארף זייער אכטונג געבן ווען מען וויל מחנה זיין קינדער, מען וויל זיי אויסלערנען צו לעבן מיט גוטע מידות, ווי אזוי זיך צו פירן, ווי אזוי צו רעדן און ווי אזוי

הערליכע דיבורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט צו די מלמדים נאכ'ן פארלערנען דעם בלאט גמרא.

מען פארשפילט די יארן

מען דארף אינוועסטירן אין קינדער. איך זע אסאך מאל בחורים וואס ווען מען ברענגט אריין עסן און טרינקען, נעמען זיי עס אריין אין מויל אן א ברכה, דאס קומט ווייל זייערע עלטערן האבן נישט גענוג שטארק אריין געלייגט אין זיי יונגערדייט צו מאכן א ברכה ביים עסן. טראכט איך צו מיר, קומט אויס אז דאס וואס איך מאך ברכות ווען איך עס און טרינק, איז נישט מיין קרעדיט, דער קרעדיט קומט זיך פאר מיין טאטע מאמע, וואס האבן גוט אריין געלייגט אין מיר יונגערדייט צו מאכן ברכות ביים עסן, און דאס אז מיינע קינדער מאכן ברכות ביים עסן – דאס איז מיין קרעדיט.

מענטשן זענען אפגעמוטשטעט פון א גאנצן טאג ארבעטן, מען קומט אהיים פון די ארבעט, און דער קליין קינד וויינט, ער דארף צו טרינקען, דער טאטע האט נישט יעצט קיין געדולד צו זאגן מיט אים א ברכה, געבט ער אים צו טרינקען און שוין... מען כאפט זיך אבער נישט אז מען פארשפילט די יארן, ווי אזוי א קינד געוואוינט זיך צו אין זיינע ערשטע יארן, ווען ער איז נאך גאר קליין, אזוי גייט ער בלייבן פאר זיין לעבן, עס איז אמת דו האסט נישט קיין פת, אבער אז מען שטרענגט זיך אן, מען געבט אים צו טרינקען אדער א לאלי און מען זאגט מיט אים: "ברוך אתה...", העלפסטו זיין קינד אויפואקסן, דו העלפסט אים זיין ערליך.

די זעלבע זאך איז מיט 'נעגל וואסער', פארוואס גיס איך זיך אפ נעגל וואסער? בין איך דען נישט אזוי מיד ווי דיר ביינאכט? בין איך נישט אזוי פויל ווי דיר ביינאכט? די לעצטע פאר יאר גרייט מיר מיין זון אן נעגל וואסער, ווייל ער האט געהערט ביי די דרשות אז א קינד זאל אנגרייטן פאר זיין טאטע מאמע נעגל וואסער, אבער ווען ער איז נישט אינדערדייט, פארוואס גרייט איך זיך אן נעגל וואסער? ווייל מיין טאטע מאמע האבן מיר אפגעגאסן נעגל וואסער, זיי האבן מיר נישט געלאזט אראפגיין פון בעט אן נעגל וואסער.

איר זענט די מנהיגים

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט פאר די מלמדים: איר זענט די מנהיגים, אז דו ווילסט זיך שפירן ווי אן עכטע רבי, קענסטו קויפן די קליינע עפלעך, עס אריין ברענגען אין חדר אין א שיינע טאץ, ווארף פאר יעדן קינד

אינוועסטירן אין קינדער

אן עפל, זאג זיי ווער עס כאפט אן עפל וועט זיין אן ערליכער איד... איר זענט די רביס פון כלל ישראל!

לערנען מיט כחה א'

דער ראש ישיבה האט זיך אנגערויפן צו דער מלמד פון כחה א': דו האסט די יאר א שווערע ארבעט, דו דארפט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן. צו לערנען מיט כחה א' קינדער איז נישט קיין חכמה, עס איז סכנת נפשות, אז מען לערנט נישט מיט זיי אויף די ריכטיגע וועג קען מען חס ושלום נעמען א גאנצע כחה און אפ'שחט'ן אויף אייביג.

איך וויל דיר נישט צו שטארק דערשרעקן, איך וויל דיר אבער מזורז זיין. א אינגערמאן איז געקומען צו מיר וויינען אינמיטן זומער אז זיין זון ענדיגט יעצט כחה א', און ער איז יעצט געוואויר געווארן אז זיין זון קען נישט קיין עברי, עס האט אים געכאפט אזא שרעק, ער האט גערופן דער מלמד פון זיין זון, ער פרגעט אים: "פארוואס האסטו מיר גארנישט געזאגט במשך דעם גאנצן יאר?" ענטפערט ער: "איך דארף דיר נישט זאגן, דו האסט דאך עס אליינס געקענט זען" באמת איז דער טאטע טאקע אליינס שולדיג, ווייל ווען מען האט א קינד אין כחה א' דארף מען יעדן טאג זיין וואך צו זען אויב דער קינד גייט מיט אדער פאלט ארויס. מען דארף זיך אליינס אינטערעסירן ביים מלמד ווי אזוי דער זון קען.

ער פרגעט מיר: "וואס זאל איך יעצט טון?" האב איך געזאגט פאר'ן טאטע'ן: "דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט זיך כאטש יעצט אויפגעוועקט, יעצט קענסטו נאך שנעל פאררעכטן". ער האט זיך אויפגעהויבן און געפארן קיין ארץ ישראל צו מוהרא"ש'ס ציון, נאר צוליב דעם, אויס צו פועל'ן א שוועה פאר זיין זון.

זיי האבן געוואוינט אין א פאלאץ אין מאנסי, און זיי האבן זיך אריבער געצויגן אין שטעטל, דער טאטע זאגט מיר: "איך דארף נישט קיין פאלאץ, איך בין גרייט צו וואוינען אין א בעסערע, איך דארף נישט קיין געלט, איך דארף גארנישט, איך וויל ראטעווען מיינע קינדער, איך וויל מיינע קינדער זאלן האבן גוטע מלמדים".

דערפאר דארף דער מלמד ארבעטן מיט אלע כחות זיכער צו מאכן אז אלע קינדער זאלן מצליח מיט די עברי. ■

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

מעג איך לאזן מיין קינד ביים בעביסיטער מער פון וויפיל ס'פעלט אויס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, קודם וויל איך זאגן א יישר כח פאר'ן ראש ישיבה פאר אלע עצות און חיזוק.

אזוי ווי איך ארבעט א גאנצע וואך, אויסער דאנערשטאג, און די ארבעטס פלאץ שטעלט צו בעיבי-סיטינג, און אזוי ווי איך וויל אויסנוצן דעם דאנערשטאג טאג אנצוגרייטן פאר שבת, רייניגן די הויז, קאכן און וואשן וכו', האב איך שוין עטליכע מאל געטראגן מיין בעיבי צו די בעיבי-סיטער דאנערשטאג (וואס מיין קינד האט זייער ליב צו זיין דארט), אבער זייענדיג אינדערדייט טוענדיג די ארבעט האב איך געפילט זייער שלעכט, טראכטנדיג אז די איינע טאג אין די וואך וואס איך האב פריי וואלט איך אפשר ענדערש געדארפט אויסנוצן צו פארברענגען מיט מיין קינד.

וויל איך פרעגן דעם ראש ישיבה צי דאס איז סתם עצת היצר וואס וויל מיר מאכן פילן צעקלאפט, אז איך

טו נישט גענוג אלס א מאמע, אדער אלס א מאמע מען איך מיר ערלויבן צו האבן די פאר שעה רואיג צו טון מיין ארבעט, און פארברענגען קען מען גענוג און נאך פרייטאג און שבת און יעדן טאג נאך די ארבעט.

א גרויסן יישר כח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ה מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויב אייער קינד איז צופרידן דאךט וואו ער גייט א גאנצע וואך, איז נישט קיין פראבלעם אז מען שיקט אים אהין און מען רוט זיך אביסל אפ, ווייל אז מען האט אביסל צייט אינמיטן טאג זיך אפצורוען קען מען נאכדעם זיך מער אפגעבן מיט די קינדער.

מען דארף שטענדיג געדענקען וואס דער רבי זאגט (שיחות הרי"ן, סימן כו): "וואס מען טוט טוט מען, <<<

אבי מען טוט נישט קיין שלעכטס"; א מענטש טאר זיך קיינמאל נישט ארום דרייען מיט א שילד געפיל אויף זיין פארגאנגענהייט, נאר שטענדיג פארגעסן וואס עס איז געווען און אנהויבן פון פריש, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הרי"ן, סימן כו): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון"; מען קען הערן ווי מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זפרון, זיי פארגעסן וואס עס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, "אבער ביי מיר - זאגט דער רבי - איז שפחה א גרויסע מעלה, ווייל ווען עס וואלט ווען נישט געווען שפחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, ווייל מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, און דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרויבירן צו זיין <<<

אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באנייען און אנהויבן פונדאסניג...

מען זעט אז די תורה הייבט זיך אן מיט'ן אות 'ב' וואס איז פארמאכט פון אלע זייטן, עס איז אפן נאר אויף פארואיס; דאס קומט אהן לערנען אז אויב מען וויל מצליח זיין, טאר מען נישט קוקן אויף צוריק נאר אויף פארואיס. אזוי אויך זאגט מען נאך פון צדיקים, אז די ווייב פון לוט איז געווארן א שטיק זאלץ צוליב דעם וואס זי האט צוריק געקוקט, און ווען מען קוקט צוריק ווערט מען זאלץ, דאס הייסט מען ווערט דערביטערט.

עלטערן דארפן וויסן אז צו גוטע קינדער איז מען זוכה נאר דורך אסאך תפילה; קינדער זענען אזוי ווי פרוכט, אויב מען באוואקערט נישט א פעלד וועט נישט ארויס קומען קיין פירות און תבואה, נאר ווי מער מען באוואקערט דאס, אלץ שענערע פרוכט קומען ארויס. אזוי איז מיט קינדער; ווי מער תפילות, ווי מער טרערן די עלטערן לייגן אויף גוטע קינדער, אלץ מער נחת וועלן די עלטערן האבן.

מותר"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבאלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום ווי זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

... (ספר עתו אמונה חלק ב, מכתב קיב)

נישט אראפ קלאפן א קינד

נעמען די 'שאלות צעטל' וואס מען שיקט אהיים אויף שבת, און זיי פארהערן די קינדער, בעט איה א טובה, הערט אויף צו פארהערן די שאלות! מיר שיקן דאס נישט אהיים מען זאל פארהערן די קינדער, מיר ווילן בלויז אז די עלטערן זאלן עס איבערגיין מיט'ן קינד און העלפן דעם קינד צו זאל קענען בעסער.

איר קענט נאכאלץ נישט...

ווען א לערערין שיקט אהיים א צעטל מיט אותיות צו קורן אינדערהיים, און איר פרגעט דעם קינד: "וואס איז דאס?" און דאס קינד ענטפערט נישט, ווערט נישט יעצט ברוגז: "דו קענסט נישט?! - גיין, דאס קינד קען נישט! איר האט אויך נישט געקענט ווען איר זענט געווען א קינד! און איה מיין אז איר קענט נאכאלץ נישט... נישט אלע פרויען קענען גוט עביר, און זיי האבן קינדער, זיי האבן א שיינע שטוב, עס פעלט זיי גארנישט.

דאס קינד ווערט אומזוכער

ווען מען שיקט אהיים אן עביר צעטל, וויל מען איר זאלט העלפן דאס קינד; נעמט דעם צעטל, זאגט איר: "קמץ אלף איז א", זי זאגט עס איבער, זאגט אים: "זייער גוט, האסט זייער גוט געקענט", "און וואס איז דאס?" דאס קינד ענטפערט: "איה ווייס נישט", זאגט איר ווידער: "קמץ בית איז ב", העלפט איר, פארשטייט זיך אז עס איז גוט צו רופן דעם מלמד און לערערין זיך נאכפרייען ווי אזוי דאס קינד האלט מיט, און אפשר דארף דאס קינד מער חזרה פון אנדערע קינדער, אבער פאר'ן קינד טאר מען נישט זאגן: "דו קענסט נישט!" ווייל דאס מאכט אז דאס קינד זאל טאקע נישט קענען, זי ווערט אומזוכער מיט זיך.

מתנה צו געדענקען

איה וועל געבן נאך א ביישפיל, איה פרוביר צו געבן רוב משלים וואס אלע מאמעס גייען אריבער. א קינד וואס פארגעסט שטענדיג צו טון וואס מען פארלאנגט פון איר; די מאמע פרגעט דאס קינד: "האסט אהיים געברענגט דיין בוך פון שולע?" "האסט געטרראגן פאר דיין לערערין דעם צעטל וואס איה האב דיר אנגערייט?" און דאס קינד ענטפערט: "גיין, איה האב פארגעסן", טאר מען נישט יעצט אנהייבן שרייען אויפ'ן קינד: "דו ביסט א צעפלויענע מיידל, אייביג פארגעסטו וואס מען הייסט דיר טון".

די עלטערן אליינס דערלייגן

דאס גייט יעצט נישט העלפן אז דאס קינד זאל שוין געדענקען אירע זאכן, ענדערש דארף מען רעדן צום קינד, און העלפן דאס קינד, מען קען איר דערמאנען נאכאמאל אינדערפרי וואס זי האט צו טון, נאכדעם קען מען אויך אריין רופן אין שולע אז איה האב מיט געשיקט מיט מיין טאכטער א פעקל אדער א קלייד, אז זי זאל עס איבער געבן פאר יענע מיידל.

מיט'ן צעקלאפן א קינד דערלייגן נאכדעם די עלטערן אליינס, מען דארף זייער אכטונג געבן דערויף.

(גענומען פון א חינוך שיעור פון מיטוואך פרשת נארא שנת תשע"ה לפרט קסז)

מתנה צו עסן נארמאל

נאך א ביישפיל, עלטערן וואס ווילן די קינדער זאלן זיין שוין, דאר, דאס איז א זאך וואס עלטערן ווילן זייער שטארק, בפרט ווען די קינדער ווערן שוין עלטער. וואס איז די עצה צו מאכן דאס קינד זאל עסן נארמאל? מען נעמט דאס קינד און מען בוט איר אויף, מען זאגט איר: "לאמיר זען וואס מען קען טון דו זאלסט אויסקוקן גוט".

דו ביסט א פעצאן...

זענען אבער דא עלטערן וואס וועלן שרייען אויפ'ן קינד: "דו גראבער", "דו פעטער", "דו ביסט א פעצאן", "דו ביסט א פאס", און באלד ווען מען גייט טיילן אייסקרים נאך נאכטמאל, זאגט מען איר: "זעדער גייט באקומען אייסקרים אויסער דו, ווייל דו ביסט פעט!" מען מאכט א געשפעט פון דעם קינד, מען לאכט פון איר אין פארנט פון אנדערע קינדער.

זי גייט אנהייבן עסן נאכמער

וואס געשעט יעצט? סיי אז דאס קינד גייט זיך גארנישט טוישן, פארקערט, אויב עפעס גייט זי ווערן מער צעבראכן און אנהייבן עסן נאכמער, ווייל געווענליך ווען עפעס באדערט פאר א מענטש, לייגט ער אריין דעם קאפ אין עסן, ער הייבט אן עסן מער און מער, און סיי איר האט פשוט מצער געווען, ווי געטון און געטשעפעט א מענטש, און מען קען דערפאר באקומען אן עונש.

מען טאר וויי טון די אייגענע קינדער

דאס וואס מען טאר נישט טשעפען קיין מענטשן, מען טאר נישט וויי טון קיין מענטשן, איז נישט געזאגט געווארן נאר ביי פרעמדע מענטשן, ביי שכנים, קאזינס און געפוינס, מען טאר אויך נישט וויי טון די אייגענע קינדער, אז מען טוט וויי א קינד, אז מען מאכט וויינען א קינד באקומט מען אן עונש!

עס זענען דא מאמעס וואס מיינען: איה בין יעצט מתנה מיין קינד, אבער עס איז נישט אמת, דאס איז נישט קיין חינוך. עס מיינט נישט אז איה דארף יעצט לאזן מיין קינד טון וואס ער וויל, גיין! מען דארף מתנה זיין, אבער נישט וויי טון, נישט טשעפען, דאס איז א מוראדיגע מוראדיגע עבירה.

מתנה צו זאגן גוט עביר

נאך א ביישפיל, לאמיר זאגן אייער קינד גייט אריבער א שוועריקייט, ער רעדט שטייט און ער קען נישט אזוי גוט די עביר; דער מלמד אדער לערערין שיקט אהיים א צעטל מיט די אותיות, דארף מען וויסן אז דער צעטל שיקט מען נישט אהיים צו פארהערן, דאס שיקט מען אהיים צו איבער גיין מיט'ן קינד, אים צו העלפן. די זעלבע זאך בעט איה פון אלע עלטערן, די אלע וואס

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com